

سخنرانی در جلسه توسعه سرمایه‌گذاری استان قزوین

قزوین سنگر تهران و مرکز ایران / وسعت جغرافیایی قزوین قدیم / مذاکره با طرف خارجی و حرف و حدیث‌های بسیار / روابط با کشورهای خارجی، فرصتی تاریخی / توصیه پیامبر به فراگیری علم / ضرورت استفاده درست از دنیای خارج / مقصود ایران از مذاکره و بهانه‌گیری برخی افراد / طولانی بودن نتیجه تفاهمات و مذاکرات / پایان دادن به دعوای طولانی اوسوزرج یکی از افتخارات پیامبر / مذاکره با طرف خارجه به مشابه یک معامله تجاری / مذاکرات دولت قبل در خصوص مسئله هسته‌ای، بی نتیجه تا قیامت / گشایش فضا، هدف‌های توافق و مذاکره / خلاصه کل عملکرد دولت: ایجاد آرامش در فضای اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و روابط خارجی / آتش زدن سفارتخانه عربستان / ایجاد گشایش / گزارش استانداران از گشایش فضا در پسا برجام و جذب سرمایه خارجی / ایران کشوری در راس مبارزه با تروریسم / چالش‌ها و مسائل پیش روی دولت / وضع قوانینو مقررات لازم برای جلوگیری از سو استفاده تروریسم / بهانه‌های بی مورد برخی افراد در مورد مسئله هسته‌ای / لزوم استفاده از فضا و فرصت ایجاد شده در سایه برجام / گردشگری / اقدامات لازم برای بخش گردشگری / کشاورزی و صنعت / مشکل آب / آبیاری مدرن / ضرورت فعالیت بخش خصوصی در اجرای طرح‌ها و پروژه‌ها

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على سيدنا و نبينا محمد و آله الطيبين الطاهرين و صحبه المنتجبين

بسیار خوشحالم که امروز این فرصت در این جمع در اختیار بنده و همکاران بنده قرار گرفته برای تبادل نظر بیشتر در زمینه استفاده بهتر از ظرفیت‌هایی که در استان بسیار مهم قزوین وجود دارد. قزوین از لحاظ تاریخی بسیار مهم بوده، همیشه سنگر تهران و مرکز ایران بوده. من حالا نمی‌خواهم وارد تاریخ بشوم، دشمن هم هر وقت وارد قزوین می‌شده به معنای تهدید جدی و نهایی تهران بوده و می‌گفتند دشمن تا قزوین آمده. بنابراین استان از لحاظ تاریخی و قدمت تاریخی بسیار مهم است. من در جلسه قبلی اشاره کردم، گفتم قزوین در تاریخ، این استان قزوین نبوده، جای بسیار وسیع و بزرگی بوده، از نزدیکی‌های تهران بوده تا ساحل دریای خزر که آن دریای خزر هم در تاریخ قدیم به بحر قزوین مشهور

بود. به هر حال قزوین سرزمینی بزرگ، مهم و تاریخی بوده و الان هم محور اساسی مواصلاتی و ارتباطاتی مرکز کشور با غرب و حتی شمال کشور است.

خیلی مهم است که راجع به ظرفیت‌های این استان و بهره برداری از این ظرفیت‌ها بحث شود. دولت، در سال‌های گذشته همه تلاشش این بود که موانع پیش پای سرمایه گذاری و رونق اقتصادی را در کشور بر دارد.

وقتی می‌گوییم مذاکره با طرف خارجی، بعضی‌ها فکر می‌کنند با خارجی نباید مذاکره کرد یا خیلی قشنگ نیست با خارجی مذاکره کنیم، پس چه کنیم؟ تماشایش کنیم؟! باید مذاکره کنیم. روابط ما با کشورهای خارجی یک فرصت تاریخی است و از لحاظ علمی، تجاری و اقتصادی بسیار حائز اهمیت است. اینکه مربوط به امروز و دیروز نیست؛ پیغمبر اسلام(ص) می‌فرماید: اطلبوا العلم ولو بالصدقه. هر کجا علم است بروید یاد بگیرید؛ چین فاصله بسیار زیادی داشته و یکی از مراکز تمدنی بوده و توصیه می‌شود به رفتن و از دیگران علم و هنر آموختن. بله، خدای ناکرده اگر کسی فساد بیاموزد آن مفهوم ندارد، ولی ما علم را باید از دیگران بیاموزیم، همان طور که آنها را از ما آموختند.

این علم اول کجا بود؟ در دنیای اسلام، در جندی شاپور و بغداد بود. در این منطقه بود، آنها آمدند علم را یاد گرفتند و بردند. قبل از اینکه قانون بوعلی را به فارسی در اختیار مردم بگذاریم، آنها به زبان‌های مختلف ترجمه کردند و در دانشگاه هایشان تدریس کردند. این چه افکار منحطی است؟ ما از دنیای خارج باید درست و صحیح استفاده کنیم، همان طور که در گذشته بازرگانان و تجار ما استفاده می‌کردند. جاده ابریشم چه بوده؟ مسیر ارتباطی دنیا برای تجارت از طریق جاده ابریشم بوده. هیچ کشوری با انزوا به نقطه مطلوب پیشرفت نخواهد رسید.

مقصود ما از مذاکره و برجام این بود که فضا و زمینه را در داخل برای سرمایه گذاری و فناوری و ارتباطات تجاری، صادرات کالا و خدمات - حالا گردشگری را هم می‌شود جز خدمات گذاشت - آماده کنیم. اول که می‌گفتند زمینه آماده نمی‌شود. گفتیم خیلی خوب. بعد که زمینه آماده شد گفتند چرا کم است، بیشتر آماده شود؛ مثل بچه‌ای که اول می‌گفت غذا نمی‌خورم، بعد که برایش غذا ریختند، گفت من که نمی‌خورم ولی برای هر کسی ریختید کم است!

اولش می‌گفتند برجام که خاصیتی ندارد، برجام که اصلاً کاری نمی‌کند، بعد که دیدند برجام دارد کاری می‌کند، گفتند چرا بیشتر نمی‌شود. اول می‌گفتند تأثیری ندارد و اصلاً تأثیرش معکوس است. حالا که می‌بینند موثر واقع شده، می‌گویند چرا این تأثیر کامل نیست.

در دنیا و در همه روابط خارجی و تفاهات و پایان اختلافات، این طور نیست که آثارش یک روزه محقق شود. ما با عراق جنگ داشتیم. این جنگ تمام شد. چارچوب‌هایی را هم برای اینکه تفاهم داشته باشیم معین کردیم. الان مدت‌ها گذشته است، ۲۷،۲۸ سال از جنگ گذشته. آیا مسائل ما با عراق حل شده؟ حل نشده. هنوز ده‌ها مسائل اصلی ما با عراق باقی مانده. کسی بگوید جنگ را چرا تمام کردیم، همه چیز که حل نشده؟ مگر قرار بوده تا قیامت جنگ کنیم. همان امامی که فرمود دفاع کنید و ایستادگی کنید، همان امام(ره) هم در زمانی که مصلحت بود گفت الان مصلحت این است که آتش بس بشود و جنگ متوقف شود.

معلوم است جنگ بی‌پایان که معنی ندارد. در زمان پیغمبر (ص) و مولا امیرالمؤمنین(ع) هم جنگ بود، بالاخره تمام می‌شود. مگر قرار است تا قیامت اختلاف داشته باشیم؟ بعضی‌ها می‌گویند چرا اختلاف را حل می‌کنید؟ پس باید چه کنیم؟ اختلاف را تا کی ادامه دهیم؟ دو همسایه یا دو غریبه، یا دو شهر با هم اختلاف دارند، این اختلاف باید تا قیامت ادامه پیدا کند؟ این خوب است؟ یکی از افتخارات پیغمبر اسلام (ص) این بود که وقتی آمد دعوی طولانی اوس و خزرج

را حل کرد. این افتخار اسلام است. اگر پیامبر می‌گفت این دعوا را ادامه دهید این افتخار بود؟ دعوا کردن که افتخار نیست.

بله، همه جا باید حواس مان جمع باشد. همه جا باید منطقی رفتار کنیم. همه جا باید به منافع ملی توجه کنیم. مذاکره با طرف خارجی - اگر تشبیه کنیم، البته خیلی فاصله دارد - مثل یک معامله تجاری است. شما با کسی شروع به مذاکره می‌کنید. مثلاً اگر کالایی را می‌خواهید بفروشید و بخرید، درباره شرایط، قیمت، نحوه حمل و نقل و زمان و بازپرداخت پول بحث می‌کنید. هر چه شما می‌خواهید صد در صد می‌شود؟ و هر چه آن طرف می‌خواهد صد در صد می‌شود؟ اگر این است که مذاکره معنا ندارد. اگر معنایش این است که صد در صد حرف ما باشد، این دیگر مذاکره نمی‌خواهد. اگر هم بناست صد در صد حرف طرف مقابل باشد، من باید تسلیم شوم، دیگر مذاکره نمی‌خواهد. شما در معاملات تجاری این کار را می‌کنید؟ می‌گویید یا جنگ و دعوا یا تسلیم؟ می‌نشینید مذاکره می‌کنید، ۵، ۶، ۱۰ تا مسئله هست دو تا شما کوتاه می‌آید، ۵ تا آن کوتاه می‌آید. سر جمع که محاسبه می‌کنید می‌بینید این تجارت به نفع شماست. حالا صد در صد سودی که می‌خواستید نیست، صد در صد شما به ۷۰ درصد می‌رسد، می‌گویید از صفر بهتر است، ۷۰ درصد است.

در دنیای سیاست هم همین است. در دنیای سیاست هم ما حرف می‌زنیم و مذاکره می‌کنیم، یک پیشنهاد ما داریم، یک پیشنهاد طرف مقابل دارد. ما که نمی‌رویم برای هم اعلامیه بخوانیم. اگر بروند اعلام مواضع کنند و اعلامیه بخوانند، مذاکرات تا هزار سال هم به نتیجه نمی‌رسد؛ مثل سبکی که قبل از این دولت بود. من دارم به شما می‌گویم، آن سبک تا قیامت هم به نتیجه نمی‌رسید.

بنابراین هدف از توافق و مذاکره باز کردن فضا است. من اگر بخواهم کل کار این دولت را در دو کلمه خلاصه کنم، کار این دولت در سه سالی که گذشت این بود که در فضای اقتصادی و اجتماعی و سیاسی و روابط خارجی آرامشی به وجود بیاوریم. هدف ما آرامش بود. مردم آرامش نداشتند. نمی‌دانستند این جنس امروز که این قیمت است فردا چه قیمت است، دو ماه دیگر و سال دیگر چه قیمت می‌شود؟ شما خودتان کارآفرین هستید، وقتی ندانید شرایط اقتصادی چه می‌شود و مدام فراز و نشیب و تورم‌های افسار گسیخته باشد، نمی‌توانید سرمایه‌گذاری کنید. وقتی قیمت ارز ثباتی ندارد، یک روز هزار تومان بالا و پایین می‌رود، نمی‌شود برنامه ریزی کرد. به ثبات نیاز هست. همیشه در دنیای اقتصاد تغییر و تحولاتی وجود دارد. شما نمودارهای اقتصادی را که می‌بینید، هیچ وقت خط مستقیم ندارید که از یک نقطه به نقطه دیگر خط مستقیم بکشید. بالا و پایین می‌رود. تمام این نمودارها به این صورت ترسیم می‌شود. به هر حال بالا و پایین را در یک حد قابل قبول داریم. این می‌شود آرامش.

هدف ما در این سه سال و تا پایان این دولت آرامش اقتصادی و سیاسی بوده است و همچنین آرامش در سیاست خارجی و روابط خارجی. البته گاهی یک چیزهایی اتفاق می‌افتد که در اختیار ما نیست. عده‌ای می‌روند یک سفارت خانه را آتش می‌زنند، تا ما بفهمیم می‌بینیم آتش گرفته، می‌رویم آتش را خاموش می‌کنیم و... ؛ ان‌شالله باید همه مسائل مان با دنیا حساب شده باشد. همه چیز در اختیار دولت نیست. یک بچه‌ای می‌زند چیزی را می‌شکند، حالا چه کنیم؟ شکانده است دیگر، زمان می‌برد تا بخواهیم این را بند بزنیم و درست کنیم. این پیش می‌آید و در هر کشوری ممکن است پیش بیاید. یک هدف، ایجاد آرامش بود. یک هدف ما هم ایجاد گشایش بود. برجام برای ایجاد گشایش بود. ما می‌خواستیم گشایشی ایجاد کنیم. بنابراین در ماجرای توافق هسته‌ای خواستیم فضا را آماده کنیم که هر روز یک گشایش حاصل شود. امروز گشایش برای ماست. امروز هر استانداری که به دیدن من می‌آید، گزارشی از استان خودش می‌دهد. من یک

سوال از او می‌پرسم و آن این است که آیا برجام برای شما گشایش درست کرده؟ همه آری می‌گویند. از استاندار پرسیدم بعد از برجام در جذب سرمایه گشایشی شده، گفت آری بیش از ۴۵۱ میلیون دلار سرمایه جذب کرده ایم. حالا آنهایی که مخالف هستند می‌گویند این مثلاً ۵۰۰ میلیون دلار چرا ۵۰۰ میلیارد نشده، می‌گوییم یک روزه و دو روزه نمی‌شود، باید به تدریج انجام شود.

البته طرف هم طرف خاصی است. قدرت‌های بزرگ دنیا هستند. به ما هم گفته بودند که در این بیمارستان شما فقط حق دارید قلب عمل کنید. ما می‌دانستیم پاها هم ایراد دارد و باید عمل شود، ولی به ما گفتند فقط قلب را عمل کنید و کار دیگری نباید انجام بدهید، گفتیم چشم و قلب را عمل کردیم. بله، به هر حال ما با امریکا مسائلی داریم و این مسائل ۵، ۱۰، ۱۵ مورد است. در مورد یک مسئله اش گفتند بروید مذاکره کنید و حل کنید در مورد بقیه هم صحبت نکنید. ما در همین حد صحبت کردیم. مسائل مختلف هم داریم.

این مسائل باید حل و فصل شود. هرچه را می‌خواهیم حل کنیم یک داستان درست می‌شود؛ ما کشوری هستیم در رأس مبارزه با تروریسم. کشوری هستیم که نمی‌خواهیم در این کشور پول شویی انجام شود. باید در این زمینه هم اقدام کنیم، هم قانون را اجرا کنیم و هم به این افتخار کنیم. اگر همین کارها را بکنیم می‌توانیم برای تسهیلات بیشتر وارد جمعی بشویم. یک دفعه نجس می‌شود؛ یعنی چه؟ ما داریم می‌گوییم می‌خواهیم قانون خودمان را اجرا کنیم و اگر قانونی هم لازم است کاری با دنیا نداریم. می‌خواهیم با تروریسم مبارزه کنیم یا نکنیم، می‌خواهیم از لحاظ مالی و بانکی مبارزه کنیم. وقتی ببینیم یک راهی وجود دارد که داعش مثلاً پولش را از طریق سیستم بانکی ما به جای دیگری منتقل می‌کند، این خوب است؟ باید جلوی او را بگیریم.

برای جلوگیری از سو استفاده تروریسم باید قوانین و مقررات لازم را داشته باشیم. البته برخی از مقررات باید به مجلس برود و مجلس تصویب کند. این قصه‌ای طبیعی در مبارزه با تروریسم است. در همین پایان سال گذشته (در اسفند) قانون تصویب شد. ما داریم قانون را اجرا می‌کنیم. احتمالاً مجلس شورای اسلامی نسبت به مسائل پول شویی قانون تصویب کرده. همه بحث این است که در مسئله پول شویی و مقابله با تروریسم از لحاظ مالی و بانکی اقدامات لازم را انجام بدهیم. این اقدامات را هم به دنیا اعلام کنیم که بی خودی به ما تهمت نزنند.

ما در مسئله هسته‌ای می‌گفتیم تهمتی که دنیا به ما می‌زند، آش نخورده و دهان سوخته است، ما نه بمب داشتیم و نه دنبال بمب بودیم، نه هدف ما بود نه آن را مشروع می‌دانستیم. دنیا ما را متهم می‌کرد که شما یک گوشه‌ای دارید بمب می‌سازید. ما با مذاکرات برای دنیا ثابت کردیم که این حرف‌ها دروغ و بی اساس است و دنیا هم پذیرفت و قبول کرد. آژانس در مسئله قبول کرد و پذیرفت. پرونده ایران را بست. من نمی‌خواهم حرف‌ها را نقل کنم. عده‌ای به ما می‌گفتند این‌ها ساده لوح هستند، مگر پرونده هیچ وقت بسته می‌شود؟ یک قلابی است که دشمن انداخته مگر می‌شود حل کرد؟ آدم‌هایی به خود من می‌گفتند، می‌گفتند شما دارید وقت تلف می‌کنید. حالا که حل شد به جای اینکه شکرگزاری و تشکر کنند، انتقاد می‌کنند. نمی‌خواهد از دولت تشکر کنید، از ملت و صاحب نظران تشکر کنند، از نمایندگان خودشان تشکر کنند.

مسئله حل و تمام شد، آژانس اعلام کرد پرونده گذشته ایران به طور کامل بسته شد. این افتخار نیست؟ ما توانستیم در یک مبارزه حقوقی و حتی سیاسی موفق شویم و آژانس این پرونده را بست. گفت ایران به دنبال بمب هسته‌ای نبوده و پرونده بسته شد و تمام شد. حالا نسبت به مسئله پول شویی و مبارزه با تروریسم هم اگر به دنیا ثابت کنیم که ما به

دنبال پول شویی نیستیم و به دنبال حمایت از تروریسم نیستیم بلکه بر عکس، این اشکال دارد که به دنیا بگوییم؟ من نمی‌خواهم الان اینها را بحث کنم. من فقط خواستم بگویم تلاش دولت بر این بوده که در کنار آرامش، گشایشی به وجود بیارود و از این گشایش چه کسی باید استفاده کند؟ ملت، کارآفرینان، سرمایه‌گذاران، تجار و همه آنهایی که می‌خواهند در اقتصاد به ملت خدمت کنند و تحولی در این کشور به وجود بیاید؛ برای بچه‌ها و آیندگان مان. ما که همه عمرمان را کرده ایم، دیگران کاشتند ما خوردیم حالا ما بیاییم بذر بیفشانیم و برای نسل‌های آینده آماده کنیم. و بسیار مهم است که ما از فضا و فرصت استفاده کنیم.

اینجا الحمدلله استانی است که استعدادهای بسیار زیادی از لحاظ گردشگری دارد. این استان قدرت و جاذبه بسیاری دارد برای جذب گردشگر و طبیعت، آثار تاریخی و فرهنگی آن بسیار مهم است.

ما باید مسئله گردشگری و مشکلاتی را که دارد حل و فصل کنیم. باید در مسئله گردشگری سرمایه‌گذاری بشود. بدون سرمایه‌گذاری امکان ندارد. دولت هم در راه آهن و ناوگان هوایی دارد تلاش می‌کند. اگر ما به فکر نوسازی ناوگان هوایی هستیم و داریم تلاش می‌کنیم، بخشی از آن برای تحرک در گردشگری و راحتی مردم است. طرف از تهران می‌خواهد به کشوری برود، مجبور نشود برود فلان کشور جنوبی خلیج فارس، از آنجا برود. ما برایش آماده کنیم که راحت تر برود. مثل اینکه بعضی‌ها از راحتی مردم ناراحت اند. بگذارید راحت تر و با یک هوایمای سالم تر برود. می‌گویند اگر هوایمای سالم تر باشد قول هو الله کمتر می‌خوانند! نه بابا، این طور نیست!

در زمینه گردشگری کار زیادی باید بشود، استعداد و ظرفیت فراوانی وجود دارد. این استعدادهای در قزوین زیاد است. در صنعت هم همین طور است. اینجا یک مرکز صنعتی است. در کشاورزی هم به همین صورت است. در مورد آب هم نکات خوبی را آقای نهبانندیان اشاره کردند که باید در مورد آنها دقت بشود و از نظریاتی که در جلسه داده شد، استفاده شود.

بله، آب یک مشکل اساسی تقریباً همه جاست. هر استانی که می‌رویم مشکل آب داریم. متأسفانه به هشدارهایی که در مسئله محیط زیست و آب به ما داده می‌شد به اندازه کافی توجه نمی‌شد و امروز باید تاوانش را پرداخت کنیم. آب‌های زیر زمین مرتب افت می‌کند و برای ما مشکلات درست می‌کند. به هر حال منابع نامحدود نیست. ما باید چه کنیم؟ باید از ظرفیت‌ها استفاده کنیم. باید کاری کنیم که مصرف را بهینه کنیم. مصرف ما متناسب نیست. عمدتاً مصرف آب ما در کشاورزی است که حدود ۹۰ درصد و گاهی هم بیش از ۹۰ درصد در کشاورزی است. باید بتوانیم این مصرف را بهینه کنیم. تلاش ما این است که این کار در کشور انجام شود و از سیستم‌های نوین آبیاری حتی سیستم‌های نوینی که لوله‌ها از زیر خاک عبور می‌کند برای آبیاری قطره‌ای استفاده کنیم.

یکی از تصمیمات ما در همین سفر استانی همین است که در این زمینه در قزوین کار خوبی انجام بگیرد، ان‌شالله و اینکه بتوانیم آب را از سد به قزوین و شهرستان‌ها منتقل کنیم. البته بعضی از آنها سرمایه‌گذاری‌های بزرگ می‌خواهد، مثلاً سد طالقان، قزوین رقمش می‌شود ۶۰۰ میلیارد، ۶۳۰ میلیارد ریال که رقمش بالاست.

به هر حال با این رقم‌هایی که هست باید بخش خصوصی وارد عمل شود. دولت باید کمک کند. ما باید با هم تفاهم کنیم. البته اصل این حرف درست است، من در جلسه دولت هم گفتم در این زمینه باید قدم‌های لازم را برداریم، صبح هم اعلام کردم ان‌شالله تلاش‌هایی که دولت می‌تواند انجام خواهد داد. بخش خصوصی هم در این زمینه‌ها فعال می‌شود و دولت، بانک‌ها و بخش خصوصی بتوانیم طرح‌ها و پروژه‌های مهم را اجرا و احیا کنیم و ان‌شالله شاهد قزوینی

آبادتر و ایرانی سربلندتر باشیم.
والسلام علیکم ورحمه الله و برکاته